స్టేట్ ఆఫ్ కేరళ

వర్సెస్

ఇండియన్ అల్యూమినియం కంపెనీ లిమిటెడ్ మరియు ఇతరులు.

ఏప్రిల్ 6, 1999

[వి.ఎన్.ఖరే మరియు ఆర్.పి.సేథి న్యాయమూర్తులు]

విద్యుత్ (సరఫరా) చట్టం, 1948 : సెక్షన్లు 49 (3) మరియు 49 (5) (చట్టం 7 ఆఫ్ 1983 ద్వారా సవరించబడింది) — కంపెనీ —రాయితీ ధరలకు విద్యుత్ సరఫరా కోసం బోర్డుతో ప్రత్యేక ఒప్పందం —చట్టంలో సవరణ — ఏకరూప సుంకం స్థిరీకరణ — ప్రభావం —హేల్డ్., కుదుర్చుకున్న ప్రత్యేక ఒప్పందం మొత్తంగా రద్దు చేయబడలేదు – కంపెనీ ద్వారా సుంకం చెల్లింపు రాయితీ రేట్లు ఏ విధంగానూ అమలు చేయబడవు – మినహాయింపు ఆర్డర్‌లో అందించిన దానికంటే ఎక్కువ రేటుతో సుంకాన్ని డిమాండ్ చేయడానికి రాష్ట్ర ప్రభుత్వం లేదా బోర్డుకు అర్హత లేదు —కేరళ ఎలక్ట్రిసిటీ డ్యూటీ యాక్ట్, 1963 : సెక్షన్ 4.

భారత రాజ్యాంగం, 1950 : ఆర్టికల్ 14— విద్యుత్ (సరఫరా) చట్టం, 1948: సెక్షన్ 49(5) (1983 చట్టం 7 ద్వారా సవరించబడింది) —యొక్క చెల్లుబాటు – హేల్డ్, సెక్షన్ 49(5) అప్పీలుదారుతో సహా ఏదైనా వినియోగదారుతో ఏదైనా ప్రత్యేక ఒప్పందం కుదుర్చుకోవడానికి బోర్డుపై ఎటువంటి అడ్డంకిని సృష్టించదు – కంపెనీ – అప్పీలుదారు కంపెనీ పట్ల ప్రతికూలమైన వివక్ష లేదు – కాబట్టి రాజ్యాంగంలోని 14వ అధికరణను ఉల్లంఘించలేదు.

ప్రతివాది–కంపెనీ అల్యూమినియం తయారీలో నిమగ్నమై , విద్యుత్ (సరఫరా) చట్టం , 1948లోని సెక్షన్ 49(3) ప్రకారం, రాయితీ ధరలకు విద్యుత్ సరఫరా కోసం రాష్ట్ర విద్యుత్ బోర్డుతో ఒప్పందం కుదుర్చుకుంది. 1983 సవరణ చట్టం ద్వారా చట్టంలోని సెక్షన్ 49లో సబ్–సెక్షన్ (5)ని చేర్చడం ద్వారా రాష్ట్ర ప్రభుత్వం రాయితీ ధరలకు విద్యుత్ సరఫరాను రద్దు చేసింది. సవాలుపై , హైకోర్టు చట్టంలోని సబ్–సెక్షన్ (5) చెల్లుబాటును సమర్థించింది , అయితే అధిక రేట్ల వద్ద సుంకం డిమాండ్ నోటీసును పక్కన పెట్టింది. బాధితుడు , అప్పీలుదారు–రాష్ట్రం మరియు ప్రతివాది–కంపెనీ రెండూ ప్రస్తుత అప్పీళ్లకు ప్రాధాన్యత ఇచ్చాయి.

అప్పీలుదారు–రాష్ట్రం తరపున, చట్టంలోని సెక్షన్ 49లోని సబ్–సెక్షన్ (5) ప్రకారం రాయితీ ధరలకు విద్యుత్ సరఫరాను నిర్దేశించే ప్రత్యేక ఒప్పందం రద్దు చేయబడిందని , రాయితీపై సుంకం చెల్లించడానికి కంపెనీకి రాయితీ మంజూరు చేయబడిందని వాదించారు. రేట్లు కూడా రద్దు చేయబడ్డాయి మరియు అందువల్ల, సుంకం చెల్లింపు విషయంలో కంపెనీ ఎటువంటి రాయితీకి అర్హత లేదు మరియు చట్టం ప్రకారం ఏకరీతి ధరలకు చెల్లించాల్సిన బాధ్యత మరియు హైకోర్టు తీసుకున్న అభిప్రాయం తప్పు.

ప్రతివాది–కంపెనీ తరపున , సెక్షన్ 49లోని సబ్–సెక్షన్ (3)లోని ఇతర సారూప్య వినియోగదారులతో ప్రత్యేక ఒప్పందం కుదుర్చుకోవడానికి బోర్డుకు అనుమతి ఉందని వాదించబడింది, అయితే అప్పీలుదారు–కంపెనీ మాత్రమే ప్రత్యేక ఒప్పందం కుదుర్చుకోకుండా కోల్పోయింది. ఆ విధంగా , చట్టంలోని సెక్షన్ 49లోని సబ్–సెక్షన్ (5) ప్రకారం , రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 14ను ఉల్లంఘించే ప్రతికూలమైన వివక్ష కోసం ఇది తీసుకోబడింది.

అప్పీళ్లను కొట్టివేస్తూ, ఈ కోర్టు

హెల్డ్: 1.1. విద్యుత్ (సరఫరా) చట్టం , 1948లోని సెక్షన్ 49లో సబ్–సెక్షన్ (5)ని చొప్పించడం ద్వారా బోర్డు మధ్య కుదిరిన ప్రత్యేక ఒప్పందం మరియు కంపెనీ మొత్తం రద్దు చేయబడలేదు మరియు ఒప్పందం ప్రకారం కంపెనీ చెల్లించాల్సిన విద్యుత్ ధరలకు సంబంధించిన ఒప్పందం మాత్రమే రద్దు చేయబడింది. ఇంకా చెప్పబడిన సవరణ చట్టం కంపెనీ రాయితీ రేటుతో సుంకం చెల్లింపును ఏ విధంగానూ ప్రభావితం చేయలేదు. [471E–F]

1.2. సబ్–సెక్షన్ (5)ని పరిశీలిస్తే, ఈ సవరణ ద్వారా కంపెనీ మరియు బోర్డు మధ్య కుదిరిన ఒప్పందం రద్దు చేయబడలేదని స్పష్టమవుతుంది. రద్దు చేయబడింది , కంపెనీ విద్యుత్ పొందుతున్న కనెక్షన్ రేట్లు. ఒప్పందం , మొత్తంగా, రద్దు చేయలేదు. ఇతర ప్రయోజనాల కోసం అది అలాగే ఉండిపోయింది. 1983 సంవత్సరంలో చట్టంలోని సెక్షన్ 49లో సబ్–సెక్షన్ (5)ని చొప్పించిన తర్వాత బోర్డు మరియు కంపెనీ మధ్య ఎలాంటి తాజా ఒప్పందం కుదరలేదు మరియు పాత ఒప్పందమే కొనసాగింది. మొత్తం ఒప్పందాన్ని రద్దు చేసి ఉంటే , బోర్డు కంపెనీకి విద్యుత్ సరఫరా చేసేది కాదు.

ఏ సమయంలోనైనా , సవరణ చట్టాన్ని ఆమోదించిన తర్వాత బోర్డు కంపెనీకి విద్యుత్ సరఫరాను నిలిపివేసింది లేదా విద్యుత్ సరఫరా కోసం ఏదైనా తాజా ఒప్పందాన్ని కుదుర్చుకుంది. [470-G-H; 471-A]

ఇండియన్ అల్యూమినియం కంపెనీ లిమిటెడ్ v. కర్ణాటక ఎలక్ట్రిసిటీ బోర్డ్, [1993] 2 SCC 266,ఆధారపడింది.

2. మినహాయింపు ఆర్డర్‌లో అందించిన దానికంటే ఎక్కువ మరియు అంతకంటే ఎక్కువ రేటుతో కంపెనీ విద్యుత్ సుంకాన్ని డిమాండ్ చేయడానికి రాష్ట్ర ప్రభుత్వం లేదా బోర్డు దాని హక్కుల పరిధిలో లేదు. కేరళ ఎలక్ట్రిసిటీ డ్యూటీ యాక్ట్ , 1963లోని సెక్షన్ 4 , ప్రభుత్వం విధించిన షరతులు మరియు షరతులకు లోబడి సుంకం చెల్లింపు నుండి అటువంటి వినియోగదారుపై సుంకం విధించే రేటును తగ్గించడానికి రాష్ట్ర ప్రభుత్వానికి తెరిచి ఉంటుంది. తక్షణ సందర్భంలో కంపెనీకి విధి విషయంలో రాష్ట్రం పాక్షిక మినహాయింపును మంజూరు చేసింది , ఇది ఏ తాజా ఆర్డర్ ద్వారా రద్దు చేయబడదు లేదా కొట్టివేయబడదు లేదా రద్దు చేయబడదు. అందువల్ల మినహాయింపు ఉత్తర్వు అమలులో ఉన్నంత కాలం కంపెనీ 1963 చట్టంలోని సెక్షన్ 4 ప్రకారం నిర్దేశిత సుంకాన్ని చెల్లించాల్సిన బాధ్యత లేదు. ఈ విధంగా , అప్పీలుదారు-కంపెనీకి అందించిన చట్టబద్ధమైన మినహాయింపును సూచించకుండా డ్యూటీ డిమాండ్‌ను పక్కన పెట్టడంలో హైకోర్టు సరైనది. [471-G; 472-C-E]

3.1. సెక్షన్ 49లోని సబ్ సెక్షన్ (5) రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 14ను ఉల్లంఘించదు. 1983 చట్టంకి ముందు ప్రత్యేక ఒప్పందంలో పొందుపరిచిన రాయితీ ధరలకు విద్యుత్ సరఫరా ఒప్పందాన్ని రద్దు చేయడానికి మాత్రమే సబ్-సెక్షన్ (5) రూపొందించబడింది. మరియు చట్టంలోని సెక్షన్ 49(3) ప్రకారం ఒప్పందం కుదుర్చుకోవడానికి భవిష్యత్తులో ఎలాంటి అడ్డంకిని సృష్టించలేదు. సెక్షన్ 49లోని సబ్-సెక్షన్ (3) లేదా సబ్-సెక్షన్ (5) రాయితీ రేటుతో విద్యుత్ సరఫరా చేయడానికి అప్పీలుదారు-కంపెనీతో తాజా ఒప్పందం కుదుర్చుకోవడానికి బోర్డు యొక్క అధికార వినియోగంపై ఎలాంటి పరిమితి విధించలేదు. సవరణ చట్టం ద్వారా , సెక్షన్ 49లోని సబ్-సెక్షన్ (3) ప్రభావితం కాదు మరియు అది అమలులో ఉన్నంత కాలం ,అప్పీలుదారు-కంపెనీతో సహా ఏదైనా వినియోగదారుతో ఏదైనా ప్రత్యేక ఒప్పందం కుదుర్చుకోవడానికి బోర్డు అధికారాన్ని ఉపయోగించకుండా నిరోధించడానికి ఏమీ లేదు.[473-D-H; 474-A]

3.2 చట్టంలోని సెక్షన్ 49లో సబ్-సెక్షన్ (5)ని చొప్పించినప్పుడు బోర్డు ప్రత్యేక ఒప్పందాన్ని కలిగి ఉన్న ఏకైక వినియోగదారు అప్పీలుదారు-కంపెనీ మాత్రమే , మరియు,కాబట్టి, చట్టంలోని సెక్షన్ 49లోని సెక్షన్ (1) ప్రకారం బోర్డు సాధారణ టారిఫ్‌ను వసూలు చేయడానికి వీలుగా వ్యవహరించాల్సిన ఒప్పందం ఇది. అప్పీలుదారు-సంస్థను ఏకరీతి టారిఫ్ గొడుగు (umbrella of uniform tariff) కిందకు తీసుకురావడానికి మాత్రమే ఇది జరిగింది. అందువల్ల, వస్తువుల నుండి వర్గీకరణకు సహేతుకమైన ఆధారం ఉంది మరియు అప్పీలుదారు-కంపెనీకి ఏకరీతి టారిఫ్ రేటు వర్తించేలా చేయడానికి మరియు అప్పీలుదారు-కంపెనీ అనుభవిస్తున్న రాయితీ రేటును రద్దు చేయడానికి కారణాలు ఉన్నాయి. పేర్కొన్న నిబంధన ద్వారా అప్పీలుదారు-కంపెనీ అదే విధంగా ఉన్న ఇతర వినియోగదారులతో సమానంగా తీసుకురాబడింది. అప్పీలుదారు-కంపెనీ ఒకేలా పరిగణించబడింది మరియు పేర్కొన్న సవరణ ప్రకారం ఇతర సారూప్య వినియోగదారులకు వర్తించే సాధారణ టారిఫ్‌లో విద్యుత్ ఛార్జీలు చెల్లించాల్సిన బాధ్యత కంపెనీని కలిగి ఉంది.[472- G-H; 473-A-B]

సివిల్ అప్పిల్లెట్ అధికార పరిధి: సివిల్ అప్పీల్ నం. 2007 ఆఫ్ 1990 మొదలైనవి.

O.P.No.10002/1983లో కేరళ హైకోర్టు యొక్క 17.2.89 నాటి తీర్పు మరియు ఉత్తర్వు నుండి.

జి.ప్రకాష్, జె.బి.దాదాచాంజీ & కంపెనీ, కె.ఆర్.నంబియార్, Ms.మాలిని పొద్వల్ మరియు టి.జి.నారాయణన్ నాయర్, కనిపించిన పార్టీలకు.

కోర్టు ద్వారా తీర్పు వెలువడింది

వి.ఎన్.ఖరే, న్యాయమూర్తులు. ఈ అప్పీళ్లు O.P.నం.10002/1983లో కేరళ హైకోర్టు యొక్క 17.2.89 నాటి తీర్పు మరియు ఉత్తర్వుకు వ్యతిరేకంగా నిర్దేశించబడ్డాయి , విద్యుత్ సరఫరా చట్టం, 1948లోని సెక్షన్ 49 (3) కింద ప్రత్యేక ఒప్పందంలో పొందుపరచబడిన విద్యుత్ సరఫరా కోసం రాయితీ రేట్లు (ఇకపై 'చట్టం'గా సూచిస్తారు) ఇండియన్ అల్యూమినియం కంపెనీ లిమిటెడ్ మధ్య నమోదు చేయబడిందని హైకోర్టు పేర్కొంది. (ఇకపై 'కంపెనీ'గా సూచిస్తారు) మరియు కేరళ స్టేట్ ఎలక్ట్రిసిటీ బోర్డ్ (ఇకపై 'బోర్డు' అని పిలవబడుతుంది) చట్టంలోని సెక్షన్ 49లో చట్టం నెం.7 ఆఫ్ 1983. కేరళ ఎలక్ట్రిసిటీ డ్యూటీ యాక్ట్ కింద పేర్కొన్న రాయితీ సుంకం కంటే ఎక్కువ ఉన్న డ్యూటీ డిమాండ్ చెల్లదని హైకోర్టు గుర్తించింది. పర్యవసానంగా , డ్యూటీ యొక్క పేర్కొన్న డిమాండ్ రద్దు

చేయబడింది. ఈ విధంగా కేరళ రాష్ట్రం డిమాండు ఆఫ్ డ్యూటీ రద్దుకు వ్యతిరేకంగా అప్పీలులో ఉంది,అయితే చట్టంలోని సెక్షన్ 49లోని సబ్–సెక్షన్ (5) యొక్క చెల్లుబాటును హైకోర్టు సమర్థించిన తీర్పులోని ఆ భాగానికి వ్యతిరేకంగా కంపెనీ ఈ హైకోర్టును ఆశ్రయించింది. అప్పీల్ కింద తీర్పు వెలువడిన తర్వాత కేరళ రాష్ట్రం రివ్యూ పిటిషన్‌ను దాఖలు చేసింది , అయితే అది కూడా తిరస్కరించబడింది. 1990 నాటి సివిల్ అప్పీల్ నం. 2008లో కూడా ఈ ఆర్డర్ సవాలులో ఉంది.

అప్పీలుదారు–కంపెనీ కలకత్తాలో ప్రధాన కార్యాలయం కలిగి అల్యూమినియం తయారీ వ్యాపారంలో నిమగ్నమై ఉంది. రాయితీ ధరలకు అల్యూమినియం తయారీకి ముడిసరుకు అయిన విద్యుత్‌ను సరఫరా చేస్తామని కంపెనీ హామీ ఇవ్వడంతో అప్పటి ట్రావెన్‌కోర్ రాష్ట్రంలోని ఆలువురంలో తన ఫ్యాక్టరీని ఏర్పాటు చేయాలని నిర్ణయించింది. ఈ నేపథ్యంలోనే 30.7.1941న కంపెనీకి , అప్పటి ట్రావెన్‌కోర్ రాష్ట్రానికి మధ్య 35 ఏళ్ల నిర్ణీత రేటుతో విద్యుత్ సరఫరా చేసేందుకు ఒప్పందం కుదిరింది. 1.7.1941. చౌక ధరకు సాధారణ విద్యుత్ సరఫరా కోసం పూర్వపు ట్రావెన్‌కోర్ రాష్ట్రం ఇచ్చిన హామీ మరియు హామీ ఆధారంగా , అల్యూమినియం తయారీకి అవసరమైన అల్యూమినాను బీహార్ వంటి సుదూర ప్రాంతాల నుండి తీసుకువచ్చినప్పటికీ , భారీ సరుకు రవాణా మరియు ఇతర ఖర్చులను భరించి, కంపెనీ తన అల్యూమినియం ఫ్యాక్టరీని అలుపురంలో ఏర్పాటు చేసింది. 1948 సంవత్సరంలో, ట్రావెన్‌కోర్ రాష్ట్రం కొచ్చిన్ రాష్ట్రంతో విలీనం చేయబడింది మరియు 1941 సంవత్సరంలో కుదుర్చుకున్న ఒప్పందం బైండింగ్‌గా పరిగణించబడింది.1941 నాటి ఒప్పందం 15.8.1955 నాటి మరో ఒప్పందం ద్వారా సవరించబడింది మరియు రాష్ట్ర పునర్వ్యవస్థీకరణ చట్టం , 1956 ప్రకారం కేరళ రాష్ట్రం ఏర్పడినప్పుడు అమలులో కొనసాగింది. 1.4.1957న బోర్డు ఏర్పాటు చేయబడింది మరియు అంతకుముందు కుదుర్చుకున్న ఒప్పందాన్ని చట్టంలోని సెక్షన్ 49లోని సబ్–సెక్షన్ (3) కింద ఒప్పందంగా పరిగణించారు. మళ్ళీ, 1963 సంవత్సరంలో, 1.1.1965 ఫారమ్ 25 సంవత్సరాల కాలానికి అమలులో ఉండేలా తాజా ఒప్పందం కుదుర్చుకుంది. తదనంతరం , మళ్లీ 18.9.1965న, 1.1.1996 నుండి మరో 25 సంవత్సరాల కాలానికి 12,500 KWs సరఫరా కోసం మరొక ఒప్పందం కుదుర్చుకుంది , మరో 25 సంవత్సరాల పాటు కంపెనీకి అనుకూలంగా పునరుద్ధరణకు అవకాశం ఉంది. ఈ ఒప్పందాల్లో కంపెనీకి రాయితీపై విద్యుత్‌ను బోర్డు సరఫరా చేయాలని నిర్దేశించారు. 1969 సంవత్సరంలో బోర్డ్ సెక్షన్ 79 కింద తన అధికారాన్ని వినియోగించుకుంటూ "ది కేరళ స్టేట్ ఎలక్ట్రిసిటీ బోర్డ్ ఎక్స్‌ట్రా హై టెన్షన్ టారిఫ్ ఆర్డర్ 1969" అని పిలువబడే 28.11.1969 ఆర్డర్‌పై జారీ చేసిన విద్యుత్ (సరఫరా) చట్టంలోని సెక్షన్లు 49 మరియు 89తో చదవబడింది. అదనపు హై టెన్షన్ వినియోగదారులకు విద్యుత్ సరఫరా కోసం టారిఫ్

రేటు.పేర్కొన్న ఆర్డర్ ఆధారంగా , చట్టంలోని సెక్షన్ 49లోని సబ్-సెక్షన్ (3) కింద కుదుర్చుకున్న ఒప్పంద నిబంధనలను విస్మరిస్తూ టారిఫ్ ఆర్డర్ ద్వారా నిర్ణయించబడిన అధిక రేట్ల యొక్క హై టెన్షన్ వినియోగ ఛార్జర్లను బోర్డు కంపెనీ నుండి డిమాండ్ చేసింది. పేర్కొన్న డిమాండ్‌ను కంపెనీ సవాలు చేసింది మరియు చివరికి ఈ కోర్టు పార్టీల మధ్య కుదుర్చుకున్న ప్రత్యేక టారిఫ్ ఒప్పందంలో పేర్కొన్న ఛార్జీల కంటే ఎక్కువ క్లెయిమ్ చేయడానికి బోర్డుకు అర్హత లేదని పేర్కొన్న డిమాండ్‌ను కొట్టివేసింది. ఆ తర్వాత, కేరళ ప్రభుత్వం ఒక ఆర్డినెన్స్‌ని జారీ చేసింది , దాని స్థానంలో విద్యుత్ (సరఫరా) సవరణ చట్టం, 1983 అని పిలవబడే చట్టం ద్వారా భర్తీ చేయబడింది , దీని ద్వారా విద్యుత్ (సరఫరా) చట్టంలోని సెక్షన్ 49లో కొత్త ఉప-విభాగం (5) చొప్పించబడింది. ఈ కొత్త నిబంధన ఆధారంగా , కేరళ ఎలక్ట్రిసిటీ బోర్డ్ ఎక్స్‌ట్రా హై టెన్షన్ టారిఫ్ రివిజన్ ఆర్డర్ 1982 ద్వారా నిర్దేశించబడిన అదనపు హై టెన్షన్ వినియోగదారులకు తెలియజేయబడిన రేట్ల వద్ద విద్యుత్ ఛార్జీలను క్లెయిమ్ చేస్తూ బోర్డు డిమాండ్‌లను జారీ చేసింది. రాయితీ రేట్లు కాకుండా ఇతర అధిక రేట్ల వద్ద డ్యూటీని కూడా బోర్డు డిమాండ్ చేసింది-ఇది కంపెనీ చెల్లించే సుంకం రేటు. ఈ విధంగా కంపెనీ విద్యుత్ (సరఫరా) చట్టంలోని సెక్షన్ 49లోని సబ్-సెక్షన్ (5) యొక్క చెల్లుబాటును సవాలు చేసింది , దీని ద్వారా కంపెనీకి రాయితీ ధరలకు విద్యుత్ సరఫరా రద్దు చేయబడింది మరియు కంపెనీని ఏకరీతి టారిఫ్ కిందకు తీసుకువచ్చింది.

పైన పేర్కొన్న విధంగా , హైకోర్టు తన తీర్పు మరియు అప్పీల్ కింద ఆర్డర్ ద్వారా , చట్టంలోని సబ్-సెక్షన్ (5) యొక్క చెల్లుబాటును సమర్థించింది , అయినప్పటికీ అది అధిక రేట్ల వద్ద సుంకం డిమాండ్ నోటీసును పక్కన పెట్టింది. ఈ విధంగా కేరళ రాష్ట్రం బాధపడుతూ మన ముందు అప్పీలులో ఉంది.

కేరళ రాష్ట్రం తరపున హాజరైన న్యాయవాది వాదన ఏమిటంటే , చట్టంలోని సెక్షన్ 49లోని సబ్-సెక్షన్ (5) ప్రకారం రాయితీ ధరలకు విద్యుత్ సరఫరాను నిర్దేశించే ప్రత్యేక ఒప్పందం ఒకసారి రద్దు చేయబడింది ,రాయితీ రేట్ల వద్ద సుంకం చెల్లించడం కోసం కంపెనీకి మంజూరు చేసిన రాయితీ కూడా రద్దు చేయబడింది మరియు అందువల్ల , కంపెనీ డ్యూటీ చెల్లింపు విషయంలో ఎలాంటి రాయితీకి అర్హత లేదు మరియు కేరళ విద్యుత్ డ్యూటీ చట్టం ప్రకారం ఏకరీతి రేట్లు చెల్లించడానికి బాధ్యత వహించదు ,మరియు హైకోర్టు తీసుకున్న అభిప్రాయం తప్పు. కేరళ రాష్ట్రం తరపున హాజరైన న్యాయవాది వాదనను మెచ్చుకోవడానికి , 1983 సవరణ చట్టం ద్వారా సెక్షన్ 49లో తీసుకొచ్చిన చట్టంలోని సెక్షన్ 49లోని సబ్-సెక్షన్ (5)ని సంగ్రహించడం అవసరం. కింద :-

"(5) విద్యుత్ (సరఫరా) కేరళ సవరణ చట్టం, 1983 ప్రారంభానికి ముందు కుదుర్చుకున్న ఒప్పందం లేదా మరేదైనా ఏర్పాటుకు పక్షం మరియు బోర్డు ద్వారా విద్యుత్ సరఫరా కోసం అందించడం, అటువంటి ఒప్పందం యొక్క సాధనంలో ఏదైనా ఉన్నప్పటికీ లేదా , ఇతర ఏర్పాటు లేదా ఈ చట్టంతో సహా ఏదైనా చట్టంలో , అటువంటి ప్రారంభంలో అమలులో ఉన్న, అటువంటి ప్రారంభం తర్వాత సరఫరా చేయబడిన విద్యుత్తుకు సంబంధించి , అటువంటి ధర (ఏ పేరుతో పిలిచినా) నుండి రూపొందించబడిన లేదా సవరించబడిన ఏకరూప టారిఫ్‌కు అనుగుణంగా లెక్కించబడుతుంది. సబ్ సెక్షన్ (1) కింద ఎప్పటికప్పుడు మరియు అటువంటి పార్టీ ఏ వర్గానికి చెందినదో వర్తిస్తుంది."

సబ్-సెక్షన్ (5)ని పరిశీలిస్తే , ఈ సవరణ ద్వారా కంపెనీ మరియు బోర్డు మధ్య కుదిరిన ఒప్పందం రద్దు చేయబడలేదని స్పష్టమవుతుంది. కంపెనీ విద్యుత్‌ను పొందే రాయితీ రేట్లు రద్దు చేయబడ్డాయి. మొత్తంగా ఒప్పందం రద్దు కాలేదు. ఇతర ప్రయోజనాల కోసం అది అలాగే ఉండిపోయింది. 1983 సంవత్సరంలో చట్టంలోని సెక్షన్ 49లో సబ్-సెక్షన్ (5)ని చొప్పించినప్పుడు, వాస్తవం నుండి కూడా స్పష్టమవుతుంది. బోర్డు మరియు కంపెనీ మధ్య ఎలాంటి తాజా ఒప్పందం కుదరలేదు మరియు పాత ఒప్పందమే కొనసాగింది. మొత్తం ఒప్పందాన్ని రద్దు చేసి ఉంటే, బోర్డు కంపెనీకి విద్యుత్ సరఫరా చేసేది కాదు. ఏ సమయంలోనైనా , సవరణ చట్టాన్ని ఆమోదించిన తర్వాత బోర్డు కంపెనీకి విద్యుత్ సరఫరాను నిలిపివేసింది లేదా విద్యుత్ సరఫరా కోసం ఏదైనా తాజా ఒప్పందం కుదుర్చుకుంది. **ఇండియన్ అల్యూమినియం కంపెనీ లిమిటెడ్ v.కర్నాటక ఎలక్ట్రిసిటీ బోర్డ్, [1993] 2 SCC 266**విద్యుత్ (సరఫరా) చట్టంలోని సెక్షన్ 49లోని సబ్-సెక్షన్ (5) మరియు సబ్-సెక్షన్ (6) ప్రకారం , ఈ కోర్టు స్పష్టం చేసింది. మొత్తం ఒప్పందాన్ని పూర్తిగా రద్దు చేయలేదు,కానీ కంపెనీ వినియోగించే విద్యుత్ ధర మరియు ధరకు సంబంధించి అతను అంగీకరించాడు, రద్దు చేయబడింది. సంబంధిత ప్రకరణము క్రింది విధంగా నడుస్తుంది:-

"కాబట్టి, విద్యుత్ (సరఫరా) చట్టంలోని సెక్షన్ 49లోని సవరించిన నిబంధనలను అమలు చేసే సమయంలో అమలులో ఉన్న త్రైపాక్షిక ఒప్పందం మొత్తంగా రద్దు చేయబడదని స్పష్టం చేయబడింది, అయితే సంబంధిత ఒప్పందంలోని నిబంధనలు చట్టంలోని పేర్కొన్న సవరించిన నిబంధనల దృష్ట్యా అప్పీలుదారు-కంపెనీ స్టాండ్ ద్వారా వినియోగించబడే విద్యుత్ రేటు మరియు ధర యొక్క వర్తింపు రద్దు చేయబడింది. మా తీర్పులో అటువంటి

వ్యక్తీకరణ కనిపించినప్పుడల్లా పేర్కొన్న త్రైపాక్షిక ఒప్పందాన్ని రద్దు చేయడం అంత పరిమిత స్థాయిలో అర్థం చేసుకోవాలి."

అందువల్ల, చట్టంలోని సెక్షన్ 49లో సబ్-సెక్షన్ (5)ని చొప్పించడం ద్వారా మొత్తంగా బోర్డు మరియు కంపెనీ మధ్య కుదిరిన ప్రత్యేక ఒప్పందం రద్దు చేయబడలేదని మరియు రద్దు చేయబడిన విషయం మాత్రమే అని మేము అభిప్రాయపడుతున్నాము. ఒప్పందం ప్రకారం కంపెనీ చెల్లించాల్సిన విద్యుత్ రేట్లకు సంబంధించిన ఒప్పందం మరియు పేర్కొన్న సవరణ చట్టం రాయితీ రేట్ల వద్ద కంపెనీ చెల్లించే చెల్లింపుపై ఎలాంటి ప్రభావం చూపలేదు.

అయినప్పటికీ, బోర్డు మరియు రాష్ట్రం కోరిన విధంగా కంపెనీ డ్యూటీ చెల్లించాల్సిన అవసరం లేదని చట్టం ప్రకారం భావించడానికి మరొక కారణం ఉంది.

కేరళ ఎలక్ట్రిసిటీ డ్యూటీ యాక్ట్‌లోని సెక్షన్ 4 ప్రకారం , ప్రతి వినియోగదారుడు అందులో పేర్కొన్న రేటు ప్రకారం లెక్కించిన సుంకాన్ని ప్రభుత్వానికి చెల్లించాల్సి ఉంటుంది. ప్రభుత్వం విధించిన షరతులు మరియు షరతులకు లోబడి సుంకం చెల్లింపు నుండి అటువంటి వినియోగదారుని మినహాయించడం కోసం అటువంటి వినియోగదారుపై విధించే సుంకాన్ని తగ్గించడానికి రాష్ట్ర ప్రభుత్వానికి తెరిచి ఉందని కూడా ఇందులో అందించబడింది. చట్టంలోని సెక్షన్ 4 క్రింద పేర్కొనబడింది:-

"4. వినియోగదారులపై విద్యుత్ సుంకం విధింపు - షెడ్యూల్‌లోని కాలమ్ (2)లో పేర్కొన్న ఏదైనా తరగతికి చెందిన ప్రతి వినియోగదారుడు , కాలమ్ (3)లో ఆ తరగతికి వ్యతిరేకంగా నిర్దేశించిన రేటుతో లెక్కించిన సుంకాన్ని నిర్ణీత పద్ధతిలో ప్రతి నెలా ప్రభుత్వానికి చెల్లించాలి. దాని:

ప్రభుత్వం మధ్య కుదిరిన ఒప్పందం ద్వారా వినియోగదారునికి శక్తి (energy) సరఫరా నియంత్రించబడే సందర్భాలలో అందించబడింది లేదా లైసెన్సుదారు మరియు వినియోగదారు అటువంటి వినియోగదారుపై విధించే సుంకాన్ని తగ్గించడానికి ప్రభుత్వానికి సమర్థంగా ఉంటారు లేదా ప్రభుత్వం విధించే అటువంటి నిబంధనలు మరియు షరతులకు లోబడి అటువంటి వినియోగదారుని ఈ సెక్షన్ కింద సుంకం చెల్లింపు నుండి మినహాయించడం."

కంపెనీకి సుంకం చెల్లింపు విషయంలో కేరళ రాష్ట్రం పాక్షిక మినహాయింపును మంజూరు చేసింది. అలా మంజూరు చేయబడిన మినహాయింపు ఏదైనా తాజా ఆర్డర్ ద్వారా రద్దు చేయబడింది లేదా రద్దు చేయబడింది లేదా రద్దు చేయబడింది అనేది కేరళ రాష్ట్రానికి సంబంధించినది కాదు. అందువల్ల , మినహాయింపు ఆర్డర్ అమలులో ఉన్నంత కాలం, కంపెనీ కేరళ ఎలక్ట్రిసిటీ డ్యూటీ చట్టంలోని సెక్షన్ 4 కింద పేర్కొన్న సుంకాన్ని చెల్లించడానికి బాధ్యత వహించదు. మినహాయింపు ఆర్డర్‌లో అందించిన దానికంటే ఎక్కువ మరియు అంతకంటే ఎక్కువ రేటుతో కంపెనీ విద్యుత్ సుంకాన్ని డిమాండ్ చేసే హక్కు రాష్ట్ర ప్రభుత్వం లేదా బోర్డుకి లేదు. అందువల్ల , అప్పీలుదారు-కంపెనీకి అందించిన చట్టబద్ధమైన మినహాయింపును ప్రస్తావించకుండా హైకోర్టు విధి డిమాండ్‌ను పక్కన పెట్టడం సరైనదని మేము అభిప్రాయపడుతున్నాము.

C.A.No.155/1988 లో, చట్టంలోని సెక్షన్ 49లోని సబ్-సెక్షన్ (5) ప్రకారం , కంపెనీ తరపున ఇది కోరబడింది. అప్పీలుదారు కంపెనీ ప్రతికూలమైన వివక్ష కోసం తీసుకోబడింది మరియు ఈ నిబంధన రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 14ను ఉల్లంఘిస్తుంది. న్యాయవాది ప్రకారం , సెక్షన్ 49లోని సబ్-సెక్షన్ (3) నిబంధనల ప్రకారం ఇతర సారూప్య వినియోగదారులతో ప్రత్యేక ఒప్పందం కుదుర్చుకోవడానికి బోర్డుకు అనుమతి ఉంది ,కానీ అప్పీలుదారు-కంపెనీకి మాత్రమే ఆ ప్రయోజనం నిరాకరించబడింది మరియు భవిష్యత్తులో చట్టంలోని సెక్షన్ 49లోని సబ్-సెక్షన్ (3) కింద ప్రత్యేక ఒప్పందం కుదుర్చుకోకుండా అప్పీలుదారు-కంపెనీ తీసివేయబడింది. న్యాయవాది యొక్క వాదన పూర్తిగా తప్పుగా ఉందని మేము కనుగొన్నాము. చట్టంలోని సెక్షన్ 49లో సబ్-సెక్షన్ (5)ని చొప్పించినప్పుడు, అప్పీలుదారు-కంపెనీ మాత్రమే వినియోగదారుతో బోర్డు ప్రత్యేక ఒప్పందాన్ని కలిగి ఉందని మేము తీర్పు యొక్క మునుపటి భాగంలో చూశాము ,అందువల్ల, చట్టంలోని సెక్షన్ 49లోని సెక్షన్ (1) ప్రకారం బోర్డు సాధారణ టారిఫ్‌ను వసూలు చేసేందుకు వీలుగా వ్యవహరించాల్సిన ఒప్పందం ఇది. అప్పీలుదారు-సంస్థను ఏకరీతి టారిఫ్ గొడుగు కిందకు తీసుకురావడానికి మాత్రమే ఇది జరిగింది.అందువల్ల , వస్తువుల నుండి వర్గీకరణకు సహేతుకమైన ఆధారం ఉంది మరియు అప్పీలుదారు-కంపెనీకి ఏకరీతి టారిఫ్ రేటు వర్తించేలా చేయడానికి మరియు అప్పీలుదారు-కంపెనీ అనుభవిస్తున్న రాయితీ రేటును రద్దు చేయడానికి కారణాలు ఉన్నాయి. పేర్కొన్న నిబంధన ద్వారా అప్పీలుదారు-కంపెనీ అదే విధంగా ఉన్న ఇతర వినియోగదారులతో సమానంగా తీసుకురాబడింది. అప్పీలుదారు-కంపెనీ ఒకేలా పరిగణించబడింది మరియు పేర్కొన్న సవరణ ప్రకారం ఇతర సారూప్య వినియోగదారులకు వర్తించే సాధారణ టారిఫ్‌లో విద్యుత్ ఛార్జీలు చెల్లించాల్సిన బాధ్యత కంపెనీని కలిగి ఉంది. సవరణ చట్టం ద్వారా , సెక్షన్ 49లోని

సబ్-సెక్షన్ (3) ప్రభావితం కాలేదు. ఇది ఇప్పటికీ చట్టంలో ఉంది మరియు అప్పీలుదారు-కంపెనీతో సహా ఏదైనా వినియోగదారుతో చట్టంలోని సెక్షన్ 49లోని సబ్-సెక్షన్ (3) ప్రకారం ప్రత్యేక ఒప్పందాన్ని కుదుర్చుకోవడానికి బోర్డుకు ఎల్లప్పుడూ తెరిచి ఉంటుంది. సెక్షన్ 49(3) అమలులో ఉన్నంత కాలం , అప్పీలుదారు-కంపెనీతో సహా వినియోగదారులకు అనుకూలంగా బోర్డు ఆ అధికారాన్ని ఉపయోగించడాన్ని నిరోధించడానికి ఏమీ లేదు. అయితే , సెక్షన్ 49(3) కింద ఉన్న ఈ అధికారం చట్టంలోని సెక్షన్ 49లోని సబ్-సెక్షన్ (4)కి లోబడి ఉంటుంది , దీని ద్వారా ఏ వినియోగదారునిపై ఎలాంటి అనుచిత ప్రభావాన్ని చూపకుండా చెప్పబడిన అధికారాన్ని వినియోగించాలి.సెక్షన్ 49లోని సబ్-సెక్షన్ (3) లేదా సబ్-సెక్షన్ (5) అప్పీలుదారు-కంపెనీతో కొత్త ఒప్పందాన్ని కుదుర్చుకోవడానికి బోర్డు యొక్క అధికార వినియోగంపై ఎలాంటి పరిమితి విధించలేదు, అప్పీలుదారు-కంపెనీ ఒక రాయితీ ధరలకు విద్యుత్ సరఫరా కోసం ఒక కేసును రూపొందించినట్లయితే. సెక్షన్ 49లోని సబ్-సెక్షన్ (3) కింద భవిష్యత్తులో ఎలాంటి ప్రత్యేక ఒప్పందాన్ని కుదుర్చుకోకూడదని శాసనసభ ఉద్దేశించి ఉంటే ,చట్టంలోని సెక్షన్ 49లోని సబ్-సెక్షన్ (3)ని శాసనసభ చాలా బాగా విస్మరించి ఉండవచ్చు ,కానీ భవిష్యత్తులో పరిస్థితులలో డిమాండ్ చేస్తే , చట్టంలోని సెక్షన్ 49లోని సబ్-సెక్షన్ (4)లోని నిబంధనలకు లోబడి బోర్డు ప్రత్యేక ఒప్పందాన్ని కుదుర్చుకునే ఫలితంగా ఉద్దేశపూర్వకంగా దానిని అలాగే ఉంచుకుంది. 1983 చట్టంకి ముందు ప్రత్యేక ఒప్పందంలో పొందుపరచబడిన రాయితీ ధరలకు విద్యుత్ సరఫరా ఒప్పందాన్ని రద్దు చేయడానికి మాత్రమే సబ్ సెక్షన్ (5) అమలు చేయబడిందిమరియు చట్టంలోని సెక్షన్ 49(3) ప్రకారం ఒప్పందం కుదుర్చుకోవడానికి భవిష్యత్తులో ఎలాంటి అడ్డంకిని సృష్టించలేదు.అప్పీలుదారు-కంపెనీ, అలాగే ఇతర సారూప్య వినియోగదారులు కూడా , సెక్షన్‌లోని సబ్-సెక్షన్ (3) అమలులో ఉన్నంత వరకు , పరిస్థితులు డిమాండ్ చేస్తే , బోర్డుతో ఒప్పందం కుదుర్చుకోవడానికి అర్హులు. హైకోర్టు ముందు , అలాగే ఇక్కడ కూడా ఈ అప్పీల్‌లో , సెక్షన్ 49లోని సబ్-సెక్షన్ (5) బోర్డ్‌తో ఒప్పందం కుదుర్చుకునే అధికారాన్ని ఉపయోగించుకునే హక్కును తీసివేయలేదని రాష్ట్రం తరపున పేర్కొనబడింది. అప్పీలుదారు-సంస్థ అది పరిస్థితులు కాబట్టి డిమాండ్. అటువంటి పరిస్థితులలో , అప్పీలుదారులు-కంపెనీకి అటువంటి ప్రయోజనాన్ని నిరాకరిస్తూనే, ఇతర వినియోగదారులతో ప్రత్యేక ఒప్పందాన్ని కుదుర్చుకోవడానికి సవరణ చట్టం ద్వారా బోర్డుకు తెరిచి ఉంటుంది అనే వాదనలో మాకు ఎటువంటి అర్హత లేదు. కాబట్టి, సెక్షన్ 49లోని సబ్ సెక్షన్ (5) రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 14ను ఉల్లంఘించదని మేము భావిస్తున్నాము.

ఈ కారణాలన్నింటికీ , ఈ అప్పీళ్లలో మాకు ఎలాంటి మెరిట్ కనిపించలేదు. దీని ప్రకారం అప్పీళ్లు కొట్టివేయబడతాయి. ఇవి ఖర్చులకు సంబంధించి ఎటువంటి క్రమం ఉండవు.

అప్పీళ్లు కొట్టివేయబడ్డాయి.